

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

N Ø R R E

I

NR. 3 - 1971 - 63. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Det evige liv begynder nu!

I »den lille bibel« var der et løfte mere. Dette løfte gik ud på, at vi skulle få »evigt liv«.

Også dette vil jeg godt ofre et par linier på, fordi dette med det evige liv har beskæftiget mennesker til alle tider. Man taler også om det, som »livet efter døden«, og da Gud selv aldrig har åbenbaret noget om dette – og da der aldrig er vendt en »reporter« hjem fra »dødsriget« og fortalt os, hvordan det var – ja, så har menneskene selv gjort sig mærkelige tanker og drømme og formodninger. For noget *må* der være – siger man!

For nogle år siden udtalte en af vore teologiske professorer sig sådan, at vi havde ikke nogen anden fremtid, end den Gud i sin nåde undte os.

Det fik ejendommeligt nok en masse mennesker, som ellers ikke beskæftigede sig med Gud, til at stejle og til at protestere. Ville professoren nu virkelig tage det evige liv fra os!!!

Hvad er da det evige liv? Vi har fremdeles ingen anden mulighed end at gå til Bibelen og spørge den. Og hvilket svar får vi så her?

Jesus siger f. eks. et sted, »at dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus«. Og det må jo så betyde, at det evige liv *ikke* er noget fremtidigt, men i høj grad noget *nutidigt*. At det evige liv begynder med troen på Gud og på Jesus Kristus. Gennem troen er vi aktive borgere i Guds rige, som har bestået fra evighedernes evighed, og som vil fortsætte ud i evighedernes evighed. Og så skal vi vist nok iøvrigt lade

være med at anstrenge vor lille hjerne med, hvad »evighed« overhovedet er. Vi finder aldrig ud af det alligevel.

Jamen, det evige liv, er det ikke noget med »liv efter døden«? Jo, det er det også. Men det begynder nu! Skal vi derefter gøre op, hvad vi ved om fortsættelsen på den anden side af døden, så må vi med Bibelen som lærebog komme til det resultat, at *vi véd ingenting*. Absolut intet!

Nok har Jesus sagt, »at i hans faders hus er der mange boliger«, og »at han går forud for at berede plads for os« – men der stopper vor viden.

Resten er gemt væk i den store skuffe med Guds hemmeligheder, og vi kan kun glæde os til engang at få lov til sammen med Gud selv at kigge ned i denne spændende skuffe.

Lad os så smide alle de små kønne eventyr væk. Alt dette med sjælen, der forlader legemet og flyver et eller andet sted hen og bliver til en lille hvid engel. Og hvad man ellers kan finde på for at tilfredsstille vore håb om, at det hele ikke skal være forbi den dag, da vi siger farvel til denne verden. Det er altsammen menneskefantasier og har intet med sandheden at gøre.

Men ét ved vi – nemlig at der er lovet os et evigt liv, der også strækker ud over døden. Det har vi nemlig Jesu egne ord for:

Jeg er opstandelsen og livet.

Den, som tror på mig, skal leve, om han end dør!

Ovenstående er et uddrag af Leo Fredsbjergs bog: Svaret – en bog om GUD for moderne unge. Frimodts Forlag.

VESTJYLLAND

Kl. 8,30 en fredag morgen – med dis, drivende kulde, gråvejr i lange baner. – En bus – Søvntrukne, sammenkrøbne højskoleelever med dis i øjne, næse, ører og mund. – En uinspireret lærer, der bor på Breidablik, altså i dødsrigedix – og så altså en bus – styret af Jakob Riis.

Og så starter den. Thøger Larsens kærlighed til Limfjorden citeres, men vi kan ingenting se – ikke engang Thy – men digterkærlighed trænger igennem dis. Der kommer lidt sol i øjnene nede på sæderne.

Så kører vi ind og besøger de døde – dem kan vi heller ikke se. – Og selvom Thøger Larsen var en stor digter og dyrkede solen, så døde han – og vi kigger på stedet, hvor resterne hviler.

En højskoleelev udbryder:

»Se – han har et ordentligt personnummerbevis«.

Og han forkynder, denne højskoleelev – uden at vide det. Digteren, der skrev om kærlighed til et landskab og til et liv med megen død og mangel på sol – er et tal. – Det ukendte er tal. – Er personnummerbeviserne trængt så meget ind, at digteren i os er gledet ud – at vi ikke engang kan se døden uden at se tal – at kærlighed ikke engang kan fortrænge dødsdisen i vore hjerter.

I baggrunden ligger mange døde soldater – med numre.

Og vi kører videre.

Tørringhuse – Klinkby – Thyborøn.

Det er meget koldt. –

På havnen i Thyborøn er man ved at lande nogle mærkelige uhyrer af fisk – ingen kender dem.

Gert spørger forsigtigt en fisker:

»Hva'er det for nogle størrelser?«

»– Det er svin« – lyder svaret.

– Ikke mere.

Men der kommer smil frem.

Vesterhavsbølgerne er blide og pludrer med sig selv. Oppe i klitterne leger Finn partisan. Karl griner drømmende. Claus vimser omkring. Arne N. mumler en cowboysang. Gert tænker stadigvæk på svin.

Pigerne stiller sig op ude på yderste mole. Mennesker i kulde.

Jakob Riis kører igen – langsomt – igenem den ældre del af Thyborøn og taler med dyb respekt om de gamle huse.

En mælkemand holder inde i siden.

Jakob ruller vinduet ned:

»Hvordan går det?«

I stedet for at lære at gribe efter det evige, lærer man i vor tid kun at jage livet af sig selv og af sin næste og af øjeblikke: – i sin jagen efter øjeblikket.

Søren Kierkegaard (1813–1855).

»Hun døde 10 minutter over 4«. –

Ikke mere.

Men et blik mellem en mælkeemand og en chauffør.

Så et tavst håndtryk.

Ikke mere.

Det er meget, tænker jeg. Der er sagt meget mere end alt.

Men mine tanker standses, for Jakob Riis taler – næsten inden vinduet er rullet op:

»Her byggemodner man«.

Jojo, det er rigtigt, tænker jeg. Synk ikke sammen i døden. Rejs dig op. Der er liv omkring dig. Og det venter på dig. – Døden må ikke trænge i din opgave. – Smil til kulden.

Harboøre kirkegård – over Vrist og Strande – Bovbjerg – til Trans kirke med den mærkelige sten i kirkemuren, en sten med mærkelige huller i. – En rest fra den tid, hvor man henholdsvis dyrkede solen og regnen. En meget hellig sten, thi den indeholder meningen, eller gjorde det, måske engang i bronzealderen. Hullerne er afbildninger af regndråbers små fordybninger i havet. – Dråberne er mening, der spredes. Og hullerne er derfor repræsentanter for meningen. Og ved så at dyrke denne sten hentede man mening.

Nu går man ind i kirken.

Dette minder mig om Pantheon og San Clemente kirken i Rom. Og vi skal snart til Rom. – Jeg forstår pludselig noget. Jeg står i Trans og oplever Rom indefra. Når jeg kommer til Rom, så oplever jeg også Trans.

Det var godt, vi kom til Lemvig, Thyborøn og Trans, inden vi kommer til Rom. Nu bliver Rom dybere.

Og vi kører igen. Jakob Riis citerer Nis Petersen:

»Jeg har engang kendt en hånd, som
nu forlængst er død
– stiv var den, krum var den, hård

ru og rød

– det var den, jeg kastede vrang på,
den skønne, magre hånd,
før de skiltes støv til støvet, ånd til
livets væld af ånd,
men jeg gav jo, å så gerne, et af livets
bitre år,
hvis den engang måtte stryge som et
kærtegn i mit hår«.

Og de øjne, der kommer hjem, er dybe
og smilende. Arne R.

Giv os i dag vort daglige brød

*Giv os i dag vort daglige brød,
du, som alene kan give,
du, som med vækster af jordens skød
holder din skabning i live. –
Du, som har givet alt godt, vi nød,
giv os i dag vort daglige brød!*

*Gis os i dag vort daglige brød,
du, som de tusinde gange
bragte os gaver, før bønnen lød,
dejlige gaver – og mange. –
Du, som har givet alt godt, vi nød,
giv os i dag vort daglige brød!*

*Lær os at takke for dagligt brød,
takke med sangglade stemmer. –
Giv, at vi aldrig i lyst og nød
takken og lovsangen glemmer! –
Altid du gav os, hvad godt vi nød. –
Giv os i dag vort daglige brød!*

Ludvig Meinild.

Køkkenpersonalet.

Emma og grisen – eller uden mad går det ikke.

Der er forskel på folk – skolens største og mindste elev + lærer Vestergaard.

Jeppé og posten.

Siden sidst

I dag d. 5. marts har fjorden været tillagt med is – men det holdt ikke længere end til kl. 11 – så havde vestenvinden åbnet fjorden påny – men koldt er det. Vi glæder os dog over, at de nye fyr kan give varme så det er nogenlunde indendørs.

Skolelivet har været afbrudt af forkølelse, der har holdt mange i sengen. Det blev galt omkring fastelavn, og 9 elever fik forlængt ferie. Det kniber med at komme igang igen – følgesygdommen er træthed.

I den kommende tid står to begivenheder for døren.

Højskoleholdets tur til Rom foregår fra 13.–20. marts. De forbereder sig. Læser og taler om Rom – og hvordan vil det blive, når de kommer hjem igen?

Efterskolen skal i samme tidsrum have terminsprøver. Nogle overraskelser vil der nok blive, både positive og negative. Sjovt nok – det betyder alligevel noget med den daglige lille dosis.

Erhvervspraktikken er overstået. Der lyder mange gode udtalelser fra 10. kl., godt at der er noget, der hedder tilfredshed – men ikke alle var lige heldige, hvad angår »lærepladser«.

9. A, 9. B og 8. kl. havde en fortravlet uge. Den gik mest ud på at vise erhverv, læse om dem, og besøge dem. Nogle var positive, andre negative. Jeg tror, at helhedsindtrykket var nogenlunde, dog havde det sikkert været helt rigtigt om eleverne havde fået 8 dages praktik i det fag de ønskede sig. Det kan vi evt. forsøge os med næste år.

Viggo og Josef har travlt med at fælde udgåede træer og beskære andre, der har bredt sig for meget. Når der igen bliver mulighed derfor skal vi have plantet nogle nye læbælter og plantet mellem bestående bevoksninger.

Hallen – ja, hvordan er det gået siden mødet i november. *Intet*, udover at vi har

modtaget en presenning til dækning af vinduerne.

Mange ting er der hver dag at se til, og alle har sit at gøre, men det fungerer endnu.

Kender I en ung mand eller kvinde, der kunne tænke sig et højskoleophold – så må der sendes et program fra skolen her. *Tak.*

Ths. M.

På højskole for 50 år siden

Da jeg skulle på højskole, blev det naturligvis i Nr. Nissum. Jeg var kommis i min fars forretning. Min far var biskolelærer, så det var mor og mig, der passede butikken. Derfor kunne jeg ikke være hjemmefra i juletravlheden, så jeg kom først på Nr. Nissum Højskole efter nytår 1921.

Det var på den gode, gamle højskole i seminariebyen. Der var 1 klasseværelse, 1 opholdsstue, 1 foredragssal + 1 række værelser ovenpå. Her boede lærer Kaag og eleverne.

Der var fælles vaskerum, hvortil vandet hentedes i spande ovre ved »Borgen«. Der var WC i et lille skur. Der var kakkellov på værelset, men vi skulle selv købe tørv, som vi købte hos nogle seminarister. Vi fyrede ikke hver dag. Vi spiste ovre i »Borgen« hos forstanderen.

Lærerstaben var: Forstander Ludv. Olsen, lærer L. Kaag, lærerinde frk. R. Nielsen samt pastor Agger til bibeltimer og læ-

Når du ikke er glad for at stå op om morgenen, tænk da som så: Jeg står op for at udføre et menneskes gerning. Hvorfor er jeg da misfornøjet, når jeg går ud for at udføre den opgave, for hvis skyld jeg er til? Eller er jeg skabt for at skulle ligge under dynen og holde mig varm?

Kejser Marcus Aurelius (121–180).

rer Sørensen, Østre Skole, til sang og foredrag, ofte med lysbilleder om Sønderjyllands historie. Det var gerne fra kl. 16–17 eller om aftenen. Vi havde en seminarist til gymnastik, som foregik i seminariets gymnastiksal. Vi var 19 elever den vinter.

Det var dejlige dage med godt kammeratskab, og selv om jeg kom et par måneder efter de andre elever, blev jeg godt modtaget af kammeraterne og fik straks mange gode råd om skik og brug på højskolen.

Der var selvfølgelig en del timer, som jeg, der ikke var landmand, fik for lidt ud af, men der var også mange interessante

ting, som jeg med glæde tog del i. Vi blev ofte inviteret ud at se på heste, køer og grise. Der vankede altid en god kop kaffe hos gårdmandskonen, og det kunne en ikke landmand jo også nyde.

En søndag var vi på udflugt pr. cykel til Bovbjerg Fyr og til gudstjeneste i Hov Kirke.

Jo, vi har haft mange gode timer sammen med forstander Olsen og lærer Kaag.

Det var en dejlig tid, som man altid tænker tilbage på med glæde. Et højskoleophold fortryder man aldrig.

S. K. D.

vinteren 1920–21

Højskoleklassen 1970–71

Højskolekursus begynder 2. april

Som nævnt i andre blade begynder vi det sædvanlige *forårskursus* d. 2. april.

Hvordan med tilmeldingen?

Den gik nogenlunde lige efter nytår, men er efterhånden gået i stå. – Der er i dag tilmeldt 11 elever, så det givne *bundtal* er sikret, men der mangler 7 i at nå årstal-

let – også et *bundtal*. Jeg havde håbet på 15, men der er da også en tid endnu til at gøre en indsats – og foreløbig en TAK til alle, der har arbejdet med og vil gøre det, de sidste 14 dage efter at dette blad er udkommet.

Tbs. M.

✦ Højskolepost

Vore møder

3. april Langhøjskolen. Ths. M.
20. april Farre v. Vejle. Ths. M.
24. april Grønbæk. Ths. M.

Sommerskolen 1925

Hvis elever fra dette hold endnu læser bladet, bedes de rette henvendelse til Helge Lauritsen, Ørstedsvvej 18, 1., 7500 Holstebro.

»Vintergækken« 1965-66

er desværre død, formentlig af iltmangel, i éen eller anden skuffe eller skab, et eller andet sted. Skulle det lykkes for ejeren af den skuffe eller det skab at få liv i »Vintergækken« igen, bør vedkommende snarest sende »Vintergækken« videre samtidig med meddelelse til under-tegnede herom.

Lykkes det ikke at få den gamle »Vintergæk« igang igen, vil der blive startet en ny, så derfor beder jeg alle N.N.H. 1965-66 elever, der ønsker at være med i en ny »Vintergæk« meddele det til mig.

Venlig hilsen
Jakob Gottenberg,
Vester Hedegaard,
7430 Ikast

Kontingent- indbetalingen

I disse dage strømmer det ind med de gule kuponer med elevforeningens kontingenter. Tak! Gid det må blive ved, så vi kan slippe for rykkerbrevene senere. – Giro 3 62 33.

Venlig hilsen
»Jeppe«.

Adresseforandringer

- 1969 Frk. Bente Nielsen – Fru Bente Skov,
Nørreparken 21, 7500 Holstebro.
1969 Erik Poulsen, Hovedgaden 30, Tjørring,
7400 Herning.
67-68 Fru Elly Fruergård Siefert, Grøfthøjpar-
ken 164³, lejl. 37, 8260 Viby J.
67-68 Frk. Anna Marie Mikkelsen, Forsorgscen-
tret, Hald Ege, 8800 Viborg.

- 67-68 Frk. Nelly Holm-Jensen – Fru Nelly H.
Andersen, Amagerfælledvej 47⁴,
2300 København S.
67-68 Frk. Lisbeth Pedersen, Allégade 2,
7500 Holstebro.
1967 Fru Else B. Lassen, Vinkelvej 25,
8500 Grenå.
1966 Frk. Lilly Kristensen, Vestergade 11 st.,
7480 Vildbjerg.
65-66 Henning Kjeldsen, Bakkevænget 2,
8600 Silkeborg.
1965 Frk. Stinne Falsig, Bredgade 20¹,
7480 Vildbjerg.
64-65 Gunnar Juelsgård Mumm Hansen,
Havnegade 14¹, 7680 Thyborøn H.
1964 Frk. Inga Berg, Lyngbygade 37 A²,
8600 Silkeborg.
1964 Fru Anne Marie Olsen, Lærkevej 10,
Sundby, 7752 Snedsted.
62-63 Ejner Jørgensen, Fasanvej 16,
6933 Kibæk.
62-63 Asger Skindhøj Pedersen, Alfedalen 4,
4130 Viby, Sjælland.
1961 Fru Herdis Højgård Green,
Tranekjærvej 38, 7400 Herning.
1960 Frk. Lisbeth Andreassen, Fensmarksgade 3,
5., værelse 180, 2200 København N.
1960 Frk. Agnete Rasmussen – sygeplejeelev
Agnete Rasmussen, Amtssygehuset,
6950 Ringkøbing.
57-58 Karl Krunderup, Søkrøgen 14,
Svogerslev, 4000 Roskilde.
56-57 Leif Karlsmose, Møllehusene 15,
3650 Ølstykke.
56-57 Johannes Bjerrum, Rugvangen 11,
7900 Nykøbing Mors.
1956 Fru Bodil Kærgård, Vestre Strandallé 160,
8240 Risskov.
49-50 Peder Michael Jacobsen, Blæsbjerg,
Skjærk, 7490 Aulum.
1940 Fru Jane Kristensen, Kirkebyen 4,
Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
1929 Fru Mie Jensen, Korsvejen, Ravnstrup,
9320 Hjallerup.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venne-
forening. – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOOTRYKKERI STRUER 23240

50
FREDERIKSBORG ALLE 22
STÅENS PLO SINDSBYLLING
NR J KRISTENSEN